

Chambre des Représentants		Kamer der Volksvertegenwoordigers	
SESSION DE 1936-1937.	N° 19		ZITTINGSJAAR 1936-1937.
	SÉANCE du 17 Novembre 1936	VERGADERING van 17 November 1936	

PROPOSITION DE LOI

accordant remise des amendes dues pour infraction aux lois fiscales.

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Il serait parfaitement vain de vouloir démontrer la complexité et l'incohérence du régime fiscal actuel.

La nomination d'un commissaire royal à la simplification fiscale illustre assez cette affirmation.

Vouloir corriger les imperfections notoires du système fiscal est certes un souci louable. Cependant, cette détermination ne peut être parfaite que si elle s'accompagne du souci de redresser les erreurs et de corriger les abus déterminés par l'application des lois fiscales actuelles.

La solution de ce problème ne peut consister qu'en une « amnistie fiscale » large et généreuse. Cette mesure se justifie pleinement.

En effet, la reconnaissance formelle par le Gouvernement de la nécessité d'une refonte complète des lois fiscales attire une attention toute particulière sur la situation des contribuables, victimes de leur application.

Si le contribuable admet aisément qu'en de multiples matières des droits puissent lui être réclamés, encore que le plus souvent il n'en connaisse qu'imparfaitement l'assiette et les modalités de perception, il proteste énergiquement contre les pénalités diverses qui lui sont infligées comme tribut d'une ignorance bien compréhensible, si l'on songe que la connaissance du droit fiscal est actuellement l'apanage d'une élite de fonctionnaires spécialisés.

Passe encore si cette science était au service d'un droit, complexe peut-être, mais équilibré et harmonieux.

Nous savons trop, malheureusement, qu'il n'en est rien.

Notre droit fiscal n'est qu'une agglomération de dispositions nées au hasard du développement d'une fiscalité envahissante. Les principes généraux du droit n'ont pas trouvé grâce auprès de législateurs

WETSVOORSTEL

houdende kwijtschelding der geldboeten wegens overtreding der fiskale wetten verschuldigd.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEEREN,

Het ware volkomen tevergeefs te willen aantonen hoe ingewikkeld en onsamenhangend het huidig fiscaal stelsel is.

Veelbeteekenend in dit opzicht is de benoeming van een Koninklijk commissaris voor de fiskale vereenvoudiging.

Het is, ongetwijfeld, loffelijk de algemeen bekende onvolmaaktheden van het fiscaal stelsel te willen verbeteren. Dit voornemen kan echter slechts dan afdoende zijn, wanneer het gepaard gaat met het streven om de vergissingen goed te maken en de misbruiken te verbeteren, waartoe de huidige fiskale wetten aanleiding geven.

De oplossing van dit vraagstuk kan slechts bestaan in een ruime en edelmoedige « fiskale amnestie ». Deze maatregel is ten volle gebillijkt.

Inderdaad, nu de Regeering uitdrukkelijk erkent dat het noodig is onze fiskale wetten grondig te herzien, wordt de toestand van de belastingschuldigen die onder hun toepassing te lijden hadden, in een helder daglicht geplaatst.

Indien de belastingschuldige gereedelijk aanneemt dat van hem, op menig gebied, rechten worden gevorderd, ofschoon hij veelal den omslag en de wijze van inning er van niet kent, verzet hij zich met klem tegen de velerlei straffen welke hem opgelegd worden als tol voor een begrijpelijke onwetendheid; wanneer men bedenkt dat met de kennis van het fiscaal recht voor het oogenblik slechts een keurbende van geschoolde ambtenaren vertrouwd is.

Ware het nog dat deze wetenschap ten dienste was van een wellicht ingewikkeld maar evenwichtig en harmonieus recht!

Wij weten, ongelukkig, maar al te wel dat zulks niet het geval is.

Ons fiscaal recht is slechts een agglomeraat van bepalingen welke ontstonden naar gelang van de ontwikkeling van een indringerige fiscaliteit. De algemeene rechtsbeginselen vonden geen genade in

H.

plus préoccupés de faire produire l'impôt que de faire œuvre de juristes soucieux de l'économie du droit.

Pareille improvisation juridique a non seulement provoqué l'incohérence, mais encore — conséquence inéluctable — la controverse.

La naissance de chaque disposition d'ordre fiscal dut s'accompagner le plus souvent d'une théorie de circulaires interprétatives.

Cette pratique déplorable s'étant révélée insuffisante pour couper court aux controverses nées entre l'Administration et le contribuable, les tribunaux furent, à leur tour, appelés pour dire le droit.

En de multiples matières s'institua une jurisprudence souvent variable, rehaussée par de « glorieux retours ».

Soul, peut-on dire, le contribuable était censé ne pas ignorer la loi.

Parmi ces controverses, ces interprétations, cette jurisprudence, il lui appartenait de la respecter sans détours.

L'erreur cependant était fatale.

Elle ne lui fut guère pardonnée.

L'amende fiscale devint, à juste titre, la phobie du contribuable.

Actuellement, ce dernier en est excédé. Il réclame non seulement une simplification des lois, mais la remise des amendes. Cette prétention doit être accueillie.

Dans quel domaine ? Nous n'hésitons pas à répondre : Dans tous les domaines du droit fiscal : contributions directes ou indirectes, timbre, enregistrement, douanes, accises, sans distinction aucune entre les amendes dues au Trésor, soit par décision administrative, soit par décision judiciaire, civile ou pénale, pour autant que l'infraction qui leur a donné naissance ne procède pas d'une fraude caractérisée, destinée à éluder la débiteur d'un droit.

Le bénéfice de cette « amnésie fiscale » doit non seulement être acquis pour les infractions portées actuellement à la connaissance de l'Administration, mais doit s'étendre aux infractions qui se révéleraient avoir été commises antérieurement au dépôt de la présente loi.

Ainsi conçue et adoptée, elle rétablira l'erreur qui, le plus souvent, fut celle du législateur et non celle du contribuable.

H. HORWARD.

de oogen van de wetgevers die meer bekommerd bleken om uit de belasting zooveel mogelijk te persen, liever dan op te treden als juristen die rekening hielden met de rechtsbeginselen.

Tengevolge van zulke rechtskundige improvisaties, is niet alleen alles nog onsamenhangender geworden maar — wat onvermijdelijk was — er ontstonden betwistingen van allerlei aard.

Elke nieuwe bepaling van fiskalen aard moest vaak gepaard gaan met een reeks verklarende rondzendbrieven.

Daar deze betreurenswaardige praktijk niet afdoende bleek om een einde te maken aan de betwistingen tusschen het Bestuur en den belastingschuldige, moesten de rechtbanken, op hun beurt, uitmaken wat recht was.

Zoo ontstond er een rechtspraak welke vaak veranderde en den stempel droeg van menige weifeling.

Alleen de belastingschuldige werd geacht de wet te kennen.

Te midden van al die betwistingen, verklaringen en rechtspraken, diende hij de wet onverkort te eerbiedigen.

Nochtans was vergissing onvermijdelijk.

Zij werd hem nooit vergeven.

De fiskale geldboete werd terecht een nachtmerrie voor den belastingschuldige.

Deze heeft er thans zijn bekost van. Niet alleen dringt hij aan op vereenvoudiging van de wetten, maar ook op kwijtschelding van de geldboeten. Aan dit verlangen moet voldaan worden.

Op welk gebied ? Wij zeggen zonder aarzelen : op al de gebieden van het fiscaal recht : rechtstreekse en onrechtstreekse belastingen-zegel-registratie-douanen-accijnzen, zonder eenig onderscheid tusschen de geldboeten welke aan de Schatkist verschuldigd zijn, hetzij bij bestuurlijke verordening, hetzij bij rechterlijke, burgerlijke of strafrechtelijke beslissing, in zoover de overtreding welke aanleiding er toe gaf, een klaarblijkelijk bedrog was om de betaling van een recht te ontduiken.

Deze « fiskale kwijtschelding » moet niet alleen verleend worden voor de inbreuken welke, voor het oogenblik, ter kennis van het Bestuur gebracht werden, maar ook voor de inbreuken waarvan blijken mocht dat zij gepleegd werden vóór de indiening van dit wetsvoorstel.

Indien men ze aldus opvat en aanneemt, zal zij de vergissing herstellen welke, veelal, meer aan den wetgever dan aan den belastingschuldige te wijten was.

H. HORWARD.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

Il est accordé remise de toutes les amendes exigibles au jour du dépôt de la présente loi pour toutes infractions aux lois fiscales généralement quelconques pour autant que ces infractions ne procèdent pas d'une fraude caractérisée destinée à éluder la perception d'un droit.

Art. 2.

Pour l'application de la présente loi, on entend par :

1. Amendes, toutes réparations dues au Trésor soit par décision administrative ou judiciaire, tant civile que pénale.

2. Amendes exigibles, toutes réparations dues au Trésor au jour du dépôt de la présente loi ainsi que toutes réparations qui se révéleraient exigibles pour infractions commises antérieurement au dépôt de la présente loi.

3. Par fraude caractérisée, tout fait volontaire démontrant dans le chef de son auteur l'intention manifeste de se soustraire à la déduction d'un droit.

Art. 3.

Les amendes et les frais payés antérieurement au dépôt de la présente loi resteront acquis au Trésor.

Art. 4.

M. le Ministre des Finances est autorisé à prendre les règlements nécessaires pour l'application de la présente loi.

Art. 5.

La présente loi entrera en vigueur le jour de sa promulgation au *Moniteur*.

WETSVOORSTEL

Eerste artikel.

Kwijtschelding wordt verleend voor al de geldboeten die opeischbaar zijn, op den dag van de indiening dezer wet, voor al de inbreuken op de fiskale wetten, onverschillig welke, bijaldien deze inbreuken niet te wijten zijn aan klaarblijkelijk bedrog om de betaling van een recht te ontduiken.

Art. 2.

Met het oog op de toepassing van onderhavige wet, verstaat men onder :

1. Geldboeten, alle schadeloosstellingen aan de Schatkist verschuldigd, hetzij op grond van een administratieve verordening of een rechterlijke beslissing, zoowel van burgerlijken als van strafrechtelijken aard.

2. Opeischbare geldboeten, alle schadeloosstellingen aan de Schatkist verschuldigd, op den dag van de indiening van deze wet, alsmede alle schadeloosstellingen waarvan blijken mocht dat zij opeischbaar zijn wegens inbreuken gepleegd vóór het indienen van deze wet.

3. Klaarblijkelijk bedrog, elk vrijwillig feit waaruit blijkt dat de dader het klaarblijkelijk inzicht heeft zich aan de betaling van een recht te onttrekken.

Art. 3.

De geldboeten en de kosten welke vóór de indiening van deze wet betaald werden, blijven in het bezit van de Schatkist.

Art. 4.

Aan den Minister van Financiën wordt machtiging verleend om de noodige regelingen te treffen voor de toepassing van onderhavige wet.

Art. 5.

Deze wet treedt in werking, den dag van haar afkondiging in den « *Moniteur* ».

H. HORWARD.
M. DERUDDER.
A. CAIGNET.
P. TEUGHEL.
P. COLLET.